

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 8
Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς
Γ ρ α φ ε ῖ ο ν ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διὰ τί αἱ γυναῖκες παρεκτρέπονται ; — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγωδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφῶς Λεοντιάδος). — Ἑλληνικὴ τακτικὴ φοιτήτρια τῆς Σορβόνης. — Μαργαρίτα Βαλουᾶ (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Αζαγανᾶ). — Τί ἐπιτρέπεται καὶ τί δὲν ἐπιτρέπεται : Χ ο ρ ό ς (ὑπὸ κ. Α. Σ.). — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Συμβουλὴ. — Συναγῆ. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑ ΤΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΡΕΚΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ;

Δὲν προβαίνομεν ἐνταῦθα εἰς ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀτυγῶν ἐκείνων πλασμάτων, ὧν ἡ ἀπώλεια συνετελέσθη ὡς ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως, τῶν κακῶν συναναστροφῶν, τῆς ἐνδείας καὶ τῆς ἀεργίας. Ἐνόσω ὑπάρχουσι πτωχοὶ καὶ ἐγκαταλελειμμένοι, ἄστεγα καὶ πεινῶντα ὄρφανὰ, ἐνόσω ἡ κοινωνία ὀχυροῦται ὀπισθεν ἀδικαιολογήτου ἐγωϊσμοῦ, αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ ὑπάρξεις θὰ ἐξακολουθήσωσι ἐκτρέπόμεναι τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ κυλιόμεναι ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς κακοηθείας καὶ διασφορᾶς. Ἐνταῦθα ὅθεν ἐπιχειροῦμεν ψυχολογικὴν μελέτην κακοῦ, ἔχοντος τὰς ρίζας του ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενεῖᾳ τῇ εὐπόρῳ καὶ ἀνεπτυγμένῃ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τῇ ὑπὸ τοὺς ἀσφαλεστέρους ὄρους καταρτιζομένη καὶ ἄπειρα ἐχέγγυα βίου εὐδαιμόνος προοιωνιζούσῃ.

Νεῶνις εὐειδῆς, χαρίεσσα, ἀγαθὴ, φιλόστοργος, εὐπορος νυμφεύεται μετ' ἀνδρὸς νοήμονος, εὐπόρου, καλῶς ἀνατετραμμένου καὶ ἀνεπτυγμένου. Δαμπρόν συνοικέσιον ! ὁ γαμβρὸς τρίβει τὰς χεῖρας ἐξ ἡδονῆς, ἡ δὲ νύμφη προσμειδιᾷ πρὸς τὸ ὥραιο μέλλον, ὅπερ ὡς ἐν ἀπομεμακρυσμένη ὀπτασίᾳ διαβλέπει. Μέλλον πλήρες ἔρωτος, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως ἀμοιβαίας, βίος λατρείας στρωννύμενος κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου ὑπὸ βόδων καὶ ἴων. Οὐδ' αὖ μὴ ἄκανθαι· μὴ ὁ προσφιλεὶς σύζυγος δὲν ἐξομαλύνῃ πᾶσαν παρουσιαζομένην δυσχέρειαν, μὴ ἡ γυνὴ δὲν ἀφίεται νὰ φέρηται ὑπὸ τοῦ προσφιλοῦς τούτου ἀνδρὸς ὡς μικρὸν παιδίον ἀφελῆς καὶ εὐπιστος ; μὴ ὁ λόγος του δὲν εἶναι νόμος καὶ ἡ παράκλησις του διαταγή !

Μετὰ ἐν ἔτος συναντᾶτε τὴν πρὸ ὀλίγου ἐτι εὐδαιμόνα ἐκείνην καὶ χαρίεσσαν νεαρὰν γυναῖκα. Φέρει ἴσως πολυτελεῖ καὶ βαρυτίμον ἐσθήτη, φέρει ἀδάμαντας καὶ πολυτίμους λίθους. Ἀλλὰ τὸ μειδιάμα ἐσθῆσθ ἀπὸ τὰ χεῖλη αὐτῆς. Εἶναι ὠχρὰ, ἀφρημένη καὶ μελαγχολικὴ. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐκείνη πολυτέλεια κρύπτει τὴν γυμνότητα τῆς καρδίας αὐτῆς, καλύπτει τὰ ὠχρὰ καὶ μαραμμένα τοῦ σώματος τῆς μέλη. Ἡ εὐτυχία τῆς διήρκεσεν ἀκριβῶς ὅσον καὶ ἡ Σελήνη τοῦ μέλιτος. Μόλις ἡ ψυχὴ αὐτῆς διανοίγεται εἰς τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν αἰσθημάτων, μόλις ἤρξατο κατανοοῦσα τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης, μόλις ἐπειθετο ὅτι ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς εὐρεν ἰσχυρὸν στρίγγμα καὶ ἰδοὺ ταῦτα πάντα ὡς ἀτμός καὶ πομφόλυγες αἴφνης καὶ ἄνευ λόγου διελύθησαν.

Ναὶ ἦτο καλὴ, πιστὴ καὶ ἐνάρετος ἡ νεαρὰ ἐκείνη γυνή. Ὁ ἀνὴρ ἐκείνος, ὅστις θρόνον πολυτελεῖ εἶχεν ὑψώσει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅπως τὴν προσφιλεῖ σύζυγον τοποθετήσῃ ἐν αὐτῷ, ὁ διανοίξας αὐτῇ πάσας τὰς τοῦ παραδείσου θύρας, ὁ ἐντροφήσας μετ' αὐτῆς εἰς λειμῶνας ἀφάτου εὐδαιμονίας, ὁ ἀναλαβὼν νὰ ὀδηγήσῃ τα ἄσθε· ἡ αὐτῆς βήματα, ὁ ἀνὴρ, λέγομεν, κορέσας τὰ πάθη του, ἐξαντλήσας πᾶσαν πηγὴν τῶν εὐγενῶν αὐτῆς αἰσθημάτων ἐγκατέλειπεν αὐτὴν μετὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος εἰς τὴν τύχην τῆς, ζητῶν νέας κατακτήσεις, νέας συγκινήσεις, νέα μειδιάματα, νέα ὄνειρα, νέαν ζωὴν. Λησμονεῖ οὗτος ὅτι πλὴν τοῦ ἄρτου, τῆς στέγης καὶ τοῦ ὀνόματος, ἄτινα μετὰ τὸν κόρον ἐκὼν ἄκων χορηγεῖ αὐτῇ, αὐτὴ ἔχει δικαιώματα καὶ ἐπὶ τῆς ἀγάπης, τῆς ἠθικῆς ἐνθαρρύνσεως καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ. Ὁ σύζυγος δέον νὰ ἦ οὐχὶ ἐραστής ὀλίγων μηνῶν ἢ ἡμερῶν, ἀλλ' ἐνθερμὸς καὶ πιστὸς λάτρης καὶ εὐγενὴς καὶ ἰσόβιον στρίγγμα τῆς γυναικός.

Ὁ ἀνὴρ συνήθως νυμφεύεται ὅταν βραυνηθῇ τὰς κατὰ κόρον ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις. Ὁ ἀνὴρ σχηματίζει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὴν περὶ γυναικὸς γνώμην του καὶ ρυθμίζει τὴν πρὸς αὐτὴν συμπεριφορὰν του συμφώνως πρὸς τὰς φοβερὰς καὶ ἀποτροπαίας ἐντυπώσεις, ἃς ἐνεποίησεν αὐτῷ ἡ ἑταῖρα, μεθ' ἧς συνέζησε τὴν ὥραιοτέραν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἐποχὴν.

Ο άνθρ τέλος νυμφεύεται, ένα ήσυχάση. Ένώ ή γυνή νυμφεύεται, ένα ζήση, ένα δράση και αὐτή, ένα αγαπήση, ένα αγαπήθη. Η εὐτυχία της είναι βραχεία. Δέν παρατείνεται πέραν ενός ή δύο μηνών, τὸ πολὺ ενός έτους. Τὴν λατρεία του συζύγου, τὴν διάπυρον αὐτοῦ ἀγάπην διαδέχεται μικρόν και κατ' ὀλίγον ψυχρότης, πικρία, τέλος τὸ ἀόριστον ἐκείνό τι, ὅπερ ἀποκαλύπτει εἰς τὴν ἀτυχῆ γυναίκα τὴν ἠθικὴν αὐτῆς καταστροφὴν.

Τῆς ψυχολογικῆς ταύτης στιγμῆς δράττονται συνεχῶς πολλοὶ κακοήθεις, ὅπως τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην κρημνίσωσιν εἰς τὸ βράθρον τῆς κακοηθείας και διαφθορᾶς. Οὗτοι προσφέρονται προθύμως νὰ παρηγορήσωσιν αὐτὴν και ἡ δυστυχῆς πίπτει πολλάκις εἰς τὴν παγίδα, ἣν τόσον ἐπιτηδεύει στήνωσι κατὰ τῆς τιμῆς της.

Συνετὴ ὅμως και καλῶς ἀνατεθραμμένη γυνὴ οἴπτεται ἴσως εἰς τὴν σπατάλην και πολυτέλειαν ζητοῦσα ἐν αὐτῇ τὴν λήθην και παρηγορίαν, οὐδέποτε ὅμως και τῆς εὐθείας παρεκκλίνει ὁδοῦ. Ἀλλὰ συνεταὶ δέν εἶναι πᾶσαι, διὸ και αἱ παρεκτρεπομεναι δέν εἶναι εὐάριθμοι. Μὴ αἰτιάσθε λοιπόν, Κύριοι, τὴν γυναίκα πάντοτε, ἀλλὰ ἐξετάσατε πρακτικώτερον τὴν συνειδησίην σας, βέβαιοι ὄντες ὅτι παρ' αὐτῆς θέλετε μάθει ἀληθείας, ἀσήμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ νομᾶσωμεν.

Πᾶσα νεάνις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς καθιερωθέντας τούτους τῶν ἀνδρῶν νόμους, μὴ ἀποδίδῃ μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς πρώτας ἐκείνας αὐτῶν διαχύσεις και θερμὰς ἐκδηλώσεις, μὴ θεωρῆ ὡς ἠθικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν τὴν παράτασιν τοῦ βίου τούτου, ἐὰν ἐπιθυμῆ νὰ ὑποστῆ μετὰ γενναιότητος και ψυχραιμίας τὴν ἐπερχομένην ψυχρότητα, ἀδιαφορίαν, ἔσθ' ὅτε δὲ και ἐγκατάλειψιν.

Ἡ γυνὴ ἡ ἐθισθείσα νὰ ἀρκῆται εἰς ἑαυτὴν, ἡ γυνὴ ἡ γνωρίζουσα νὰ ἀντλή ἠθικὴν δύναμιν ἐν τῇ μεγάλῃ και εὐγενεῖ αὐτῆς καρδίᾳ, ἡ γυνὴ ἡ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ της εὐρίσκουσα ψυχαγωγὸν ἐνασχόλησιν, ὅπως διέρχεται τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος ἑσπέρας, ἅς τινες τῶν συζύγων συνεχῶς διέρχονται προσηλωμένοι ἐπὶ πρασίνης τραπέζης, ἡ μετὰ φίλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἡ γυνὴ, λέγομεν, ἐκείνη ἀνθίσταται εἰς τὸ πρόωτον τοῦτο πολλάκις δὲ και θανατηφόρον ἰτῆς καρδίας τραῦμα, χωρὶς νὰ παραπονηται, γογγύζῃ και ἀπελπίζεται. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἡ μετριοπάθεια και ὑπομονὴ αὐτῆς συγκινοῦσι τὸν ἄνδρα μᾶλλον ἢ οἱ θρήνοι, αἱ σκηναὶ και τὰ παρόμοια. Ἡ ἀνθρωπινὴ καρδία εἶναι παράδοξος. Ὁ χαρᾶκτηρ τοῦ ἀνδρῶς και τῆς γυναικῶς καθόλου παρουσιάζει ἀνωμαλίας ἀκατανόητους.

Δοκιμάσατε, νεαραὶ μου φίλαι, σεῖς αἱ ἐν ταῖς πρώταις τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀπαγορευτέσσι διατεοῦσαι, και θέλετε πεισθῆ ὅτι ὑπάρχει τρόπος νὰ διασκεδάσῃτε τὴν θλίψιν σας χωρὶς νὰ παρεκκλίνητε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀνακτήσῃτε δὲ πολλάκις τὴν ἀγάπην και τρυφερότητα ἐκείνου, δι' ὃν ἡ καρδία ὑμῶν αἰμάσσει.

Ἡ ΓΥΝΗ

ΕΝ Τῇ ΑΡΧΑΙΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἄν ὅμως ὁ ἀνθρ ἐκείνος δέν εἶχε τὴν ἀρκούσαν παιδαγωγικὴν δύναμιν, διότι και αὐτὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέν ἦτο

ἀρκούντως ἡ και παντάπασι πεπαιδαγωγημένος και μεμορφωμένος. τότε δὲ ἡ ταλαιπωρος ἐκείνη ἡ ἔμενεν, ὡς τι ὑποζύγιον, σύγγνωτέ μοι εἰπεῖν, προσδεδεμένον εἰς τὴν ἐγωῖστικὴν και αὐτόχρημα τυραννικὴν ἐξουσίαν και ἀυθαίρετον κυριαρχίαν τοῦ ἀνδρῶς, ἐκτελοῦσα κατὰ γράμμα τὴν ἄλλως σπουδαιοτάτην παραινέσιν τοῦ μεγάλου δῆμαγωγοῦ: «οὐδ' ἔπει' ἐλάχιστον περὶ ἀρετῆς ἡ φόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος »ἐπιδιώκουσα» ἡ τί δεινότερον, ἀλλὰ και τί συνεχέστερον, μοὶ φαίνεται, ἂν ἡ ἀγαθὴ κόρη εἶχεν ὅπως οὖν φύσιν ζωηρὰν και συναισθητικὸν ὄργων και εὐερέθιστον, παρεξετρέπετο οὐχὶ ἀπόνως εἰς δυσάρεστα.

Και ἐντεῦθεν συνέβαινον ἴσως οὐχὶ σπανίως σκηναὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν στέγην παρέχουσαι ἀφορμὰς εἰς τοὺς τραγικοὺς, ἵνα παρουσιάζωσιν ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ κοθούρου ἀπνεῖς Κληταιμνήστρας, και φρικώδεις ἐν τῇ ζήλοτυπῇ Μηδείας και ὑπόπτους Διπνεείρας και Φαίδρας και Ἰοκάστας.

Ταύτας δὲ τὰς σκηνὰς βέβαια ὁ μὲν αὐστηρὸς τὰ ἠθῆ Αἰσχύλος μετὰ θλίψεως βαθείας ἀπήντα και μεγαλοφρονότατα διατραγῶδει ἡ δὲ εὐγενὴς τοῦ Σοφοκλέους καρδία ἀπετροπιάζετο και μετὰ τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ συμμετρίας ἔσπευδε νὰ ἀπεικονίζῃ ἐν τοῖς δραματικοῖς αὐτοῦ προσώποις. Ὁ δὲ στυφνὸς και μισόγελος τῆς σκηνῆς φιλόσοφος μετὰ πικροῦ μειδιήματος ἐστιγματίζεε και ἐξήλεγγε διὰ τῆς καυστικῆς αὐτοῦ δραματικῆς ρητορείας.

Ἀλλὰ δέν ἐπέρανα ἔτι τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγωδίᾳ παραστάσεως τῆς γυναικῶς. Ὑπολείπεται μοι εἰπεῖν και τὰ ἑξῆς:

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἄλλως περικλειῶ ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ Τραγωδία εἰς τὴν ἀκμὴν αὐτῆς εἶχε φθάσει, ὅπου ὁ διανοητικὸς και καλαισθητικὸς πολιτισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἦν θαυμαστός και περιβλεπτός και τὰ μεγάλα αὐτοῦ και περικαλλῆ προϊόντα διὰ πάντωι τῶν αἰῶνων τῆς δυνάμεως ἐκείνης κατελείφθησαν ἀνεξίτηλα σημεῖα, δι' ἃ και τοῖς τότε και τοῖς ἔπειτα ἐθαυμάσθησαν οἱ πρόγονοι ἐκείνοι ἡμῶν, ὡς προφητικῶ τῷ τόνῳ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐανθίππου ἀπεφήνατο: τσοσοῦτον ὅμως ἡ τῶν ἠθῶν ἔκλυσις και κατὰπτωσις ὁσημέραι εἰς τὸ χεῖρον ἔβαινε, διὰ λόγους, οὓς οὐκ' ἔστι τοῦ παρόντος εἰπεῖν. Ἐντεῦθεν οἱ συζυγικοὶ δεσμοὶ ἐχαλαροῦντο ὁλονὲν ἔτι μᾶλλον και τὰ οἰκογενειακὰ συναισθήματα ἐκνευρίζόμενα συνετέλουν εἰς τὸν ἠθικοπολιτικὸν και θρησκευτικὸν ὄλεθρον. Ὁ ἀνθρ σύζυγος οὐδεμίαν εὐρισκεν ἐν τῷ οἴκῳ τέρψιν και χαρίεσαν συμβίωσιν μετὰ τῆς ἀπαιδεύτου ἐκείνης και ἀμορφότου συζύγου, οἷα ἦν τότε ἡ Ἀθθίς και ἡ Θηβία και ἄλλη γυνὴ διατρίβῃ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν κοινῶν ἐκείνων φίλων γυναικῶν, αἵτινες, ὡς ἄλλαι Κίρκαι και Καλυψοὶ, ἐγοήτευσον αὐτὸν διὰ τε τῆς σωματικῆς αὐτῶν λάμψεως, τῆς πνευματικῆς εὐφυΐας και εὐμουσίας και τῆς γλωσσικῆς αὐτῶν χάριτος και γλαφυρότητας.

Τί τὸ παράδοξον λοιπόν ἂν αἱ ἀτυχεῖς ἐκείναι τῶν περὶ φραστῶν και σοφιστικῶν ἐκείνων Ἀθηναίων σύζυγοι ἠρεθίζοντο δικαίως και μένεα ἔπνεον κατὰ τῶν ἀνδρῶν. Καὶ τοῖ ἀναφέρεται ὅτι και αὐταὶ συνώδευσον αὐτοὺς εἰς τὰς τῶν γυναικῶν ἐκείνων φιλοσοφικὰς συνδιατρίβας, περιεφρονοῦντο

ὅμως, ὡς ἦν ἐπόμενον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν θαυμαζόντων ἐκείνας και εἰς τὰ θέλητρα τῶν στομύλων και εὐφρῶν ἐκείνων σερήνων ἀφωσιωμένων; Και ἂν αἱ γυναῖκες ἐκείναι εἰς τὰ Κλυταιμνήστρεα κακὰ και τὴν Ἰοκάστειον ἀσέβειαν δέν ἐξετρέπαντο, διετίθεντο ὅμως ὑπὸ τοιούτων τινων αἰσθημάτων και βουλημάτων κατὰ τῶν εὐτραπέλων ἐκείνων και πολυεράστον συζύγων, και εἰκὸς ἦν ὅτι ἤθελον ἐνεργήσῃ τοιαῦτα τινε, εἰ τὸ ρεῦμα τοῦ βίου, μὴ ἦν τότε ἄλλοῖον τοῦ κατὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς χρόνους ρέοντος, και εἰ ἠδύναντο ἔχειν τὰ μέσα, ἄπερ αἱ ἠρωῖδες ἐκείνων. Ἐνδομύχως ὅμως, οὐδαμῶς πρόπει ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ὠρέγοντο ἐκδικήσεως.

Ἀλλ' ἐν τούτοις και ὁ πολὺς ἐκείνος περιορισμὸς τῆς γυναικῶς ἐν τῷ οἴκῳ και ἡ στέρησις πάσης συμμετοχῆς αὐτῆς ἐν τοῖς κοινωνικοῖς ἔργοις, οὐδαμῶς εἰσὶ μικρὰ αἴτια τῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἡμῶν τραγωδίᾳ φαινομένης κακότητος αὐτῆς ὡς μητρὸς και ὡς συζύγου. Και δὴ δέν ὀδύρεται μὲν πάντοτε ἡ γυνὴ ἐκείνη κατὰ τῆς μελέας τύχης της' διότι αὐτὴ ὑπὸ τοῦ νόμου και τοῦ ἔθιμου τῇ ἐπετάσσετο ἄλλ' ἠσθάνετο βεβαίως κατὰ τοῦ ἀνδρῶς ἐνδόμυχόν τι μίσος, βαθείαν και βαρβαρίαν τινε ἀγανάκτησιν, και τοιοῦτόν τι αἰσθημα ἔτρεφεν, οἷον ὁ δούλος πρὸς τὸν δεσπότην ἄρχοντα, και οἷον ἦτο ἐπόμενον ὅτι βαθέως και ὀδυνηρῶς κατέτρωγε τὴν πρὸς τὰ χαρίεντα ἔργα τῆς κοινωνικῆς ἀγάπης θεόπλαστον γυναικειαν καρδίαν της. Διὰ ταῦτα ἡ Μηδεία ἀγανακτεῖ (Εὐρ. 244), διότι ὁ σύζυγος αἰσθάνεται ἀηδίαν ἐντὸς τῶν 4 τοῦ οἴκου τοίχων, ὡς ἡ γυνὴ, λέγει. Ἐν ᾧ ἐξερχόμενος ἐλευθέρως τῆς οἰκίας ἀνακουφίζει τὴν καρδίαν αὐτοῦ. «Πέρας δὲ αὐλείος θύρα ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νεόμιστ' οἰκίας» κατὰ τὸν Μένανδρον.

Και ἀλλαχῶ τῆς τραγωδίας ταύτης ὁ Τραγικὸς φιλόσοφος ποιεῖ τὴν Μηδείαν του ἐξισοῦσαν τὸν κληρὸν τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸν τῶν γυναικῶν και ἀποφαινομένην ὅτι μάτην οἱ ἄνδρες προβάλλουσι τὴν ἐντὸς τοῦ οἴκου ἀκίνδυνον ζώην μας' ἀγαπητότερον εἰς ἐμὲ, ἐπιφωνεῖ ἡ πολύμητις τοῦ Ἰάσονος δάμαρ τρίς νὰ σταθῶ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἡ ἄπαξ νὰ ὑποφέρω τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ. Ἀκούονται λοιπόν ὑποκόφως μεμψιμοιρία τοιαῦται ἀπὸ τῆς σκηνῆς, σπάνια μὲν, ἀλλ' ὑποδηλοῦσι ὅτι ἐντὸς τοῦ οἴκου κατὰ τὴν περικλειον ἐκείνην ἐποχὴν, οὐχὶ κατὰ τὴν ἠρωϊκὴν ὁ ἰσχυρὸς ἐκείνος περιορισμὸς δέν ἦτο εὐάρεστος τῇ γυναικί. Ὑπέμενεν αὐτὸν μετ' ἀγωνίας ἡ ὑπανδρὸς ἐκείνη γυνὴ και δέν ἦτο ἐπόμενον νὰ ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς και ἐνδομύχως τὸν οὕτω περιτειχίζοντα και ὡς ἐν κλωθῶν καθειργνύντα αὐτὴν ἄνδρα. Διότι οὐδεμίαν ἀνθρωπινὴ ψυχὴ ἀγαπᾷ τὴν δουλείαν και τὴν ἐπιβάλλουσαν ταύτην δύναμιν φόβου και δέος δύναται νὰ αἰσθάνηται και πᾶν ἄλλο αἰσθημα δουλικὸν ἢ ἀγάπην και συμπάθειαν.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΗΣ ΣΟΡΒΟΝΗΣ

Πῶς! Ἑλληνίς και φοιτήτρια τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τῆς Σορβόνης! Και ποῦ ἐξεπαιδεύθη, ἐρωτᾶτε, αὐτὴ, ὅπως ἐν τῇ Σορβόνη ὡς τακτικὴ φοιτήτρια καταταχθῆ. Ἐν Ἑλλάδι τέλειον Γυμνάσιον διὰ τὰς γυναῖκας θεωρεῖται πολυτέλεια,

κατὰ συνέπειαν Ἑλληνίς Ἀθηναίκα φοιτήτρια ἀνωτέρου τῆς Γαλλίας Πανεπιστημίου ἀποτελεῖ ἀνωμαλίαν παράδοξον.

Ποία εἶναι λοιπόν ἡ κόρη ἐκείνη ἡ ὑπερπεηδῆσασα διὰ θελήσεως σιδηρᾶς και εὐφυῆς ἐκτάκτου τοὺς ἀνυπερβλήτους φραγμοὺς, τοὺς πρὸ τῆς προόδου τῆς γυναικῶς παρεντιθεμένους ὑπὸ τῆς ἐκδηλωμένης ἀκηδίας και ἀναληγησίας πάντων ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν και πνευματικὴν αὐτῆς υἰόρρωσιν; Ἡ ἠρωῖς αὕτη ὀνομάζεται Σεβαστὴ Καλλισπέρη εἶναι δὲ κόρη οἰκογενείας κατανοούσης τὴν εὐθύνην, ἣν ἡ τῶν τέκνων μόρφωσις και ἀνατροπὴ συνεπάγεται.

Ἡ κόρη αὕτη ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας μεγάλην ἐδείκνυε κλίσιν πρὸς τὰ γράμματα. Διακούσασα δὲ τὰ προκαταρκτικὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Χίλλ, ἐπεσπάσατο δικαίως τὴν ἐκτίμησιν και ἀγάπην τῶν τε καθηγητῶν και τῆς ἀοιδίμου διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου κυρίας Χίλλ. Δέν περιορίζετο εἰς ἐκμάθησιν τῶν μαθημάτων της μόνον, ἀλλ' εἰς σοβαρὰς ἔκτοτε ἐπεδίθετο μελέτας, ἐνδιατρίβουσα ἰδίᾳ εἰς ἐμύριθῃ μελέτην τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τούτῳ ὡς τάχιστα, μετὰ θαυμασμοῦ δὲ και πολλῶν ἐπαίνων διάσημοι Ἀμερικανοὶ καθηγηταὶ παρεπιδημοῦντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Ἀθήνας, ἐξεοράζοντο ὑπὲρ τῆς νεαρᾶς κόρης τῆς ἐγκυπτούσης εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγγλικῆς φιλολογίας και μετὰ θαυμαστῆς εὐθυμίας ἀποφαινομένης περὶ τῶν ἔργων τῶν κλαστικωτέρων τῆς Ἀγγλίας συγγραφέων.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σχολικῶν ἐνταῦθα σπουδῶν της ἡ δεσποινὴς Καλλισπέρη, ἐξηκολούθει μελετῶσα και ἐργαζομένη κατ' οἶκον, μετὰ μικρῶν δὲ χρόνων παρέλευσιν, ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῆς τὴν ἀμετάτρεπτον αὐτῆς ἀπόφασιν, ὅπως μεταβῆ εἰς Παρίσιους και ἐπιδοθῆ εἰς ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν παιδευσιν. Ὁ πατήρ της καίτοι κατανοῶν τὸ δίκαιον και ὀρθὸν τῆς ἐπιθυμίας της, ἐδίσταζε νὰ συγκατατεθῆ, μὴ ὦν ἄλλως τε εὐπορος, ὡς χρηματίσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη τίμιος και εὐσυνήθης ὑπάλληλος.

Ἡ κόρη οὐχ ἤττω ἐπέμεινε. Ἐπαρουσιάσθη πρὸς τε τὸν βασιλέα και τὴν βασίλισσαν, οἵτινες ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ ἐκτάκτῳ εὐφυῖ αὐτῆς προσηνήθῃ μάλιστα ἡ Α. Μεγαλειότης νὰ συττήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦ Ἀρσενείου συμβούλιον, ὅπως δαπάναις αὐτοῦ ἀποσταλῆ αὕτη εἰς Εὐρώπην, ἐπανελθούσα δὲ ἐργασθῆ ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ τούτῳ.

Δυστυχῶς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἀρσενείου ἔκρινεν ἀτύμοφρον τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς Εὐρώπην, ἀποφανθὲν μάλιστα ὅτι δέν συμφέρει εἰς τὸ Ἀρσενεῖον νὰ φερθῶν ἑπὶ τῶν ὤμων του διδάκτορας Κυρίας, αἵτινες βεβαίως δέν ἤθελον ἀνεχθῆ νὰ ἐργασθῶσιν ὡς νευρόσπαστα ὑπὸ τὰ νεύματα και τὰς Παιδαγωγικὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου, συνισταμένου ὑπὸ ἐμπόρων, ἰατρῶν, Τραπεζιτῶν ἢ Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, και διευθυνόντων εἰκῆ και ὡς ἔτυχε τὴν ἠθικὴν και πνευματικὴν μόρφωσιν τῶσων χιλιάδων κορασιῶν.

Ὁ πατήρ της κόρης ἀπεράσισε νὰ ὑποβληθῆ εἰς θυσίας ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων του πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἱεροῦ πόθου τῆς καλῆς θυγατρὸς του. Συνεκλήθη λοιπόν Συμβούλιον ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου και γυμνασίου, οἵτινες ἐξε-

τάσαντες αὐτὴν εἰς ἅπαντα τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα ἔδωκαν αὐτῇ ἐνδεικτικὸν μετὰ τοῦ βαθμοῦ "Αριστα. Ἐν Παρισίοις ἡ δεσποινὴς Καλλισπέρη ἐδέχθη εἰς νέας νὰ ὑποβληθῇ ἐξετάσεις, καταταχθῆ δὲ εἰς τὴν Σορβόνην, ἔνθα ἐπὶ τριετίαν ἤδη τακτικῶς φοιτᾷ αὐτῇ, διακρινομένη μεταξὺ τῶν λοιπῶν συμφοιτητριῶν καὶ συμφοιτητῶν τῆς.

Ἡ δεσποινὴς Καλλισπέρη εἶναι κόρη θελήσεως σιδηρᾶς καὶ ἐπιμονῆς πρωτοφανοῦς. Οὐδεὶς τὴν ἐνεθάρρυνεν· οὐδεὶς τὴν ὑπεστήριξεν. Ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐξαιτουμένη μικρὰν ὑποτροφίαν, πλὴν τῇ ἐδόθη ἡ ξηρὰ ἀπάντησις «*ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει χρήματα*»—διὰ μὲν ὡς βεβαίως γυναικῶν, ἀφοῦ εὐποροὶ νέοι ἀποστέλλονται καθ' ἑκάστην δαπάναις τῆς κυβερνήσεως πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των—.

Λάβετε, Ἕλληνίδες, ὡς τύπον τὴν εὐρυὰ ταύτην καὶ εὐπαιδευτον συμπολίτιδα ἡμῶν τὴν πολλῶ μᾶλλον ἀξιεπαινον καὶ ἀξιοθαύμαστον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοφύλων ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς χειρφετήσεως τῶν ὁποίων τόσοι εὐγενεῖς καὶ σοφοὶ ἄνδρες, τόσοι ἐμβριθεῖς καὶ μεγαλόνοες πολιτευταὶ ἐργάστησαν καὶ ἐργάζονται μετ' ἀκραιφνοῦς ζήλου. Ἐν Ἑλλάδι ἡ δεσποινὴς Καλλισπέρη δὲν εὗρε γυμνάσιον, ἵνα καταρτισθῇ, ἀλλ' οὔτε πανεπιστήμιον ἐν ᾧ νὰ ἐντυφῆσθῇ εἰς τὰς προσφιλεῖς τῆς φιλολογικᾶς μελέτας. Αἱ κυβερνήσεις ἐν Ἑλλάδι εἶναι σκληραὶ μητρυαὶ τοῦ γυναικείου φύλλου. Ἀποθῶσι τὴν ὀργῶσαν πρὸς τὰ γράμματα νεάνιδα, θεωροῦσαι τὴν παιδείαν ὡς ἀποκλειστικὸν τοῦ ἀνδρὸς προνόμιον. Ἡ Ἑλληνὶς ἡ ὀρεγομένη ἀνωτέρας παιδείας δέον νὰ ἐκπατρισθῇ, δέον νὰ προστρέξῃ εἰς τὸ ἔλεος τῶν ξένων, πλὴν πεπολιτισμένων λαῶν.

Ἡ δεσποινὴς Καλλισπέρη ἐν Γαλλίᾳ ἐκτιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται παρὰ πάντων διὰ τὸν ἀκαματον αὐτῆς ζῆλον. Εἶναι καλὴ, εὐσεβὴς καὶ φιλόστοργος ἡ μετ' οὐ πολὺ νεαρὰ τῆς φιλολογίας διδάκτωρ μας, μετ' ἐθνικῆς δὲ ὑπερηφανείας χαράττομεν ὑπὲρ αὐτῆς τὰς γραμμάς ταύτας, εὐχόμενοι ὅπως τὸ καλὸν αὐτῆς παράδειγμα ἀπομιμηθῶσι καὶ ἄλλαι συμπολίτιδες ἡμῶν, διαρρηγνύουσαι οὕτω τὰ δεσμὰ τῆς ἀμαθείας ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἐν γένει ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς γυναικείας μωροφώσεως τῶν ἑλληνίδων.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΒΑΛΟΥΑ

(Συνέχεια τῆς προηγούμενου φύλλον).

Τρεῖς μῆνας παρέμεινε παρὰ τῷ αἰχμαλώτῳ δυνάμει ἰδιαιτέρου διαβατηρίου, οὐ κατώρθωσε νὰ τύχῃ ἐπὶ ὠρισμένην προθεσμίαν καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο προσεκτήσατο τὴν συμπάθειαν τῆς Ἰσπανικῆς αὐλῆς.

Ἦτο ἀκαταμάχητον τὸ θέλητρον, ὅπερ ἐξήσκει ἐπὶ τῆς εὐγενοῦς καὶ γενναίας ψυχῆς τῶν Ἰσπανῶν ἵπποτων καὶ δεσποινῶν ἡ τρυφερὰ καὶ μεγαλόψυχος ἀφοσίωσις καὶ ἡ ἄρρητος χάρις καὶ ἐρασμιότης τῆς Γαλλίδος ἡγεμονίδος. Καὶ αὐτὸς ὁ Κάρολος ἐδεικνύετο εὐμενὴς πρὸς αὐτήν.

Ἦτο πλοῦσις εἰς δόλους ὁ μέγας αὐτοκράτωρ.

Ἐν τούτοις βλέπων μετὰ πείσματος καὶ δυσπιστίας τὴν καθ' ἡμέραν αὐξοῦσαν ἐπίδρασιν τῆς Μαργαρίτας ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὴν καὶ φοβούμενος μὴ ἀπωλέσῃ ὠφελείας τινὰς κατὰ τὰς περὶ τοῦ αἰχμαλώτου του διαπραγματεύσεις, ἐμελέτησε νὰ συλλάβῃ καὶ ταύτην ἅμα τῇ λήξει τῆς προθεσμίας τοῦ διαβατηρίου αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δῆθεν ἐνήργει διὰ κρυφίων μέσων τὴν ἀπόδρασιν τοῦ Φραγκίσκου.

Ἄλλ' ἡ Μαργαρίτα ἐπληροφόρηθη παρὰ τῶν φίλων τῆς τοῦτο ἐγκαίρως καὶ διὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὴν γυναῖκα ἐπιτηδείότητος κατώρθωσε νὰ διαβῇ τὰ σύνορα τῆς Ἰσπανίας κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ διαβατηρίου ὀρισθέντα χρόνον.

Καὶ ὁ Κάρολος ἔσχε τὴν αἰσχύνην νὰ ἴδῃ ἀποτυγχάνουσαν τὴν γελόϊαν δολοπλοκίαν κατὰ γυναικός, ἧς τὰ ὠραῖα προσόντα καὶ ὁ εὐγενὴς σκοπὸς τῆς ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ ἐλευσεως, ἔδει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς πάντα ἄνδρα ἀκραιφνεστάτον σεβασμόν.

Πλὴν δύναται τις νὰ εἶναι μέγας βασιλεὺς, ἀλλ' ὄχι καὶ μέγας ἄνηρ.

Ὁ Φραγκίσκος ἀπελύθη βραδύτερον διὰ τῆς ἐν Μαδρίτῃ συνθήκης, ἐν τούτοις διὰ τῆς εἰρήνης ταύτης δὲν ἔληξε καὶ ἡ πάλιν μεταξὺ τῶν δύο ἀδιελάκτων ἐχθρῶν, ὧν ὁ μὲν εἰς ἠγωνίζετο ὑπὲρ κατακτήσεως καὶ κυριαρχίας, ὁ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀκεραϊότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ ἰδίου κράτους καὶ ἴσως τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἰσοροπίας ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἧτις μὴ ἐννοοῦσα καλῶς τοῦτο πολλάκις συνεμάχησε κατ' αὐτοῦ.

Καὶ ἀναλογιζόμενός τις τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐντολήν τοῦ Φραγκίσκου, ὀφείλει νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τοῦ κινδύνου ἔσωσε τὴν πολυτιμον αὐτοῦ ζωὴν ἡ γενναία στήριγξ καὶ ἡ τρυφερὰ περίθαλψις τῆς Μαργαρίτας.

Ὡ! βεβαίως δὲν ἐπῆλθε τότε εἰς τὸν νοῦν τοῦ Φραγκίσκου ἡ σκέψις, ἣν ἐν τῇ ἐλαφρότητι αὐτοῦ παίζων ἐχάραξε ποτε δι' ἀδάμαντος ἐπὶ τινος ὑάλου :

Souvent femme varie
fou qui s'y fie.

Ὅχι! ἦρκει ἡ πιστὴ ἀφοσίωσις τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης γυναικός, ἵνα καταρρίψῃ τοιοῦτον παράδοξον ὅσον καὶ ψευδῆ ἰσχυρισμόν.

Ἐν Χαλκίδι, τῇ 17 Ἰανουαρίου 87.

ΕἰΡ. ΛΑΧΑΝΑ

ΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχόμεθα δημοσιεύουσαι ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ τί οὐκ ἐπιτρέπεται διαφόρους πραγματείας περὶ τῶν τρόπων τοῦ φέρεσθαι, ἀπαντῶσαι οὕτως ἀπαξ διὰ παντός εἰς τὰς πολυπληθεῖς ἐρωτήσεις, αἵτινες καθ' ἑκάστην ἀπευθύνονται ἡμῖν.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Φεβρουάριος εἶναι βεβαίως ὁ κατ' ἐξοχὴν μὲν τῶν χορῶν. Χορὸς! λέξις ἄπειρα καὶ διάφορα διεγείρουσα αἰσθήματα. Διὰ τοῦς οἰκοδεσπότας ἡ λέξις χορὸς ἔχει πενή-

μως εἰς τὸ βαλάντιον αὐτῶν, διὸ καὶ μετὰ ποιάς τινος ἀθυμίας ὑποδέχονται οἱ κύριοι οὗτοι τὸν Φεβρουάριον μῆνα.

Διὰ τὰς μητέρας ἡ λέξις αὕτη ἔχει μονότονος καὶ πληκτικὴ. Πέντε ἢ ἕξ ὥραι ἀκινήσιος ἐν κύκλῳ ἀκινήτων καὶ σεβαστῶν δεσποινῶν δὲν προσμεριδιῶσι βεβαίως οὔτε εἰς τὰς ὑπὸ ἀρθρίτιδος προσβεβλημένας τοιαύτας. Ἐὰν εἰς τὴν ἀνίαν ταύτην προστεθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀενάου μουσικῆς προκύπτουσα κεφαλαλγία καὶ ἡ ἀσφυκτικὴ τῶν αἰθουσῶν ἀτμόσφαιρα, δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε μανθάνοντες, ὅτι αἱ γυναῖκες αὗται εἶναι ἡρωίδες ἀντάξια μαρτυρικοῦ στεφάνου.

Διὰ τὰς ὠρίμους πῶς Κυρίας ἡ λέξις χορὸς ἔχει ὡς ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἡ καλοῦσα τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ ὅπλα πρὸς καθαίρεσιν τοῦ βαθμοῦ ἀξιοματικῶν τινος. Εἶναι ἡ πένθος σάλπιγξ τῆς ὑποχωρήσεως εἰς τὸ . . . γῆρας.

Διὰ τὰς νεαρὰς δεσποινῆς ἡ λέξις χορὸς ἔχει εὐθύμως καὶ τερπνῶς.

Διὰ τὰς νεάνιδας ὅμως. . . ὦ! διὰ τὰς νεάνιδας ἡ λέξις χορὸς ἔχει ὡς μουσικὴ οὐρανία, ὡς ἄγγελος ἐλπίδος καὶ εὐδαιμονίας. Εἰς αὐτὰς ὁ χορὸς ὑπόσχεται εὐδαιμονίαν ἐν θελκτικῶ παραδείσῳ, εἶναι ποίησις ἐν ἐφαρμογῇ, εἶναι γλυκεῖα παραφροσύνη ἐν ἡ λησμονοῦσι πρὸς στιγμὴν τὴν πραγματικότητα τοῦ βίου μετὰ τῶν μυρίων ἐκείνων ἀντιθέσεων, αἵτινες συνεχῶς βασανίζουσι τὴν εἰκοσαετῆ ἡλικίαν.

Πόσαι καὶ οἶαι συγκινήσεις διὰ τὰς προτομασίας τῶν χορῶν τούτων, διὰ τὴν εἴσοδον ἐν ταῖς ὠραῖαις καὶ μυριοφῶτοις ἐκείναις αἰθούσαις.

Καὶ πῶς κάμνετε τὴν εἴσοδόν σας ἐν τοῖς χοροῖς. Κυρία μου, σεῖς αἱ τρισευδαίμονες αἱ ἀξιόμειναι τῆς εὐτυχίας ταύτης;

Παράδοξος ἐρώτησις καὶ ὅμως δεδικοιολογημένη. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἰσέλθῃ τις ἐν τῇ αἰθούσῃ στήριζομένη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἰδίου Κυρίου ἢ τοῦ οἰκοδεσπότου. Προσέξατε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπερ σὰς ἐξασφαλίζει εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον ἐσπερίδα.

Ἐὰν εἴσθε ἰσχνὴ καὶ λεπτοφυῆς, εἰσέλθετε πάντοτε κατόπιν κυρίας ἰσχνῆς καὶ σκελετώδους, εἰ δυνατόν. — Ἐὰν εἴσθε εὐτραφῆς, εἰσέλθετε κατόπιν Κυρίας βαρσοειδοῦς λεπτότητος. — Ἐὰν εἴσθε ξανθὴ εἰσέλθετε μετὰ μελαγχροινῆν. Ἐὰν φέριτε ἀπλὴν καὶ εὐτελῆ περιβολήν, εἰσέλθετε μετὰ Κυρίαν φέρουσαν ἐσθῆτα σκοτεινοῦ χρώματος. — Φυλαχθῆτε πρὸ παντός ἄλλου τοῦ νὰ εἰσέλθῃτε κατόπιν γυναικὸς ὠραίας, πλουσίας, κομψῆς καὶ ἐπιχαρίτως ἐνδεδυμένης. Μὴ λησμονῆτε ὅτι οἱ πρώτης τάξεως ἀστῆρες ἀμαυροῦσιν ἐντελῶς τοὺς περὶ αὐτούς.

Ἄφετε λοιπὸν νὰ παρέλθῃ ἡ ἐκ τῆς ἐμφανίσεως ἐκτάκτου καλλονῆς προκύπτουσα συγκίνησις, μετὰ τοῦτο δὲ εἰσέρχεσθε.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὰς κυρίας τοῦ χοροῦ νομοθεσίας, περὶ ὧν κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐβδομάδας πλείους τῶν ἑκατὸν ἐπιστολῶν ἐλάβομεν.

Διὰ τοὺς κυρίως χοροὺς καὶ οὐχὶ διὰ τὰς μουσικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἐσπερίδας ἀπαιτεῖται διὰ τε τὰς δεσποινίδας καὶ νέας γυναῖκας ἐσθῆς ἀνοικτοῦ χρώματος.

Αἱ προσκλήσεις γίνονται ὁκτῶ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ χοροῦ ἡμέ-

ρας, ἵνα αἱ Κυρίαὶ προπαρασκευασθῶσιν ἀναλόγως. Ὁ οἰκοδεσπότης ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν μουσικὴν, προσκαλῶν πρὸ παντός ἄλλου ἐξησκιμένον κλειδοκυμβαλιστὴν ἢ μικρὰν ὀρχήστραν. Ἐὰν ὁ χορὸς παρατείνεται μέχρι προκεχωρηκυίας ὥρας, τότε ἀπαραίτητος ἀποβαίνει ὁ δεῖπνος συνιστάμενος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ κρύων φαγητῶν, ἢ sandwich, ἅτινα παρατίθενται μόνον τὴν 1ην—2αν μ. μ. Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης προσφέρετε, Κυρία μου, πρὸς τοὺς προσκεκλημένους, κατ' ἀρχὴν μὲν τὸ τέιον συνοδευόμενον ὑπὸ διπύρων, ρουμίου ἢ γάλακτος, ἐκ διαλειμμάτων δὲ βυσσινάδας, σομάδας καὶ γλυκίσματα. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ κρατῆτε ξένους μετὰ τὴν 1ην ὥραν, χωρὶς νὰ προσφέριτε αὐτοῖς δεῖπνον.

Κατὰ κανόνα εἴμεθα ἐναντίον τῶν ἐκτετραχειλισμένων ἐσθῆτων. Προσθέτομεν δὲ ὅτι ἡ καλὴ ἀνατροφή καὶ ὁ συρμός ἀπαιτεῖ, ὅπως μὴ παρουσιάζωνται νεάνιδες καὶ ἠλικιωμέναι γυναῖκες με ἐσθῆτα ἐκτετραχειλισμένην. Ἡ συνοδούσα νέας θυγατέρας μήτηρ οὐδέποτε φέρι ἐσθῆτα ἀνοικτοῦ χρώματος, περιοριζομένη εἰς ἐσθῆτας σκοτεινάς, ἀλλὰ βαρυτίμους. Ἡ Κυρία χορεύει μόνον μετὰ τῶν Κυρίων, οὐς τῇ ἐσύστησαν. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται οἱ στρατιωτικοί.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποποιηθῇ τις χορευτὴν τινὰ, τὸν αὐτὸν δὲ χορὸν χορεύσῃ μετ' ἄλλου. Αἱ νεάνιδες ἀφοῦ χορεύσωσι δέον νὰ ἐπανέλθωσι πρὸς τὰς μητέρας αὐτῶν, οὐδέποτε δὲ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ ἐστιατόριον ἢ εἰς ἄλλην αἴθουσαν μετὰ τοῦ χορευτοῦ των. Οὐδέποτε νεάνις χορεύει μετὰ τοῦ αὐτοῦ χορευτοῦ τρεῖς χοροὺς, διότι τοῦτο δύναται νὰ σχολιασθῇ.

Ἔμεις δὲ, αἱ νεαρὰι γυναῖκες, μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀφοῦ ἀρσκετε πρὸς τὸν σύζυγόν σας ἀφελῶς φερόμενοι, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τοὺς ξένους, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἀποστρέφονται ὅσον τὰς προσπεποιημένας καὶ ἐπιτετηθευμένας ἐκείνας ἀξιώσεις, ἢ τὴν ὑπερβολικὴν ζωηρότητα, ἧτις στερουμένη τῆς παρθενικῆς ἀθωότητος μεταβάλλει τὴν νεαρὰν γυναῖκα εἰς Βακχίδα ἀχαλιναγώγητον.

Παρὰ ταῖς αἰθούσαις ὑπάρχει πάντοτε δωμάτιον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ράπτριά τις, κάτοπτρον, ἀρώματα, ὕδωρ, σάπων, κτένια κ. ἄ. Μικρὰ ἐπίσκεψις ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ ἀποβαίνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπαραίτητος. Ἀποφεύγετε νὰ ἐπιφέρητε κρισεῖς ἐπὶ τῆς καλλονῆς ἢ ἐνδυμασίας τῶν ἄλλων Κυρίων, διότι τοῦτο εἶναι πάντοτε ἀπόρροια ἐγωῖσμοῦ καὶ ζηλοτυπίας. Μετὰ τὸν χορὸν ἐντὸς τῆς α. ἐβδομάδος ἅπαντες ἐπισκέπτονται τὴν οἰκοδεσποιναν.

Κυρία καλῶς ἀναθετραμμένη οὐδέποτε ἐπακρίνει τὰς ἐν τῷ χορῷ προσκεκλημένας Κυρίας, οἶαι δήποτε κἂν ὦσιν αὐταί. Ἄλλ' οὔτε φαίνεται δυσπρεστημένη διότι τινὲς αὐτῶν εἶναι ὠραιότεραι καὶ ἐπιδεικτικώτεραι ἐκείνης. Αἱ ὠραῖαι εἶναι πάντοτε ὠραῖαι, ὅσον καὶ ἂν φθονῶσιν αὐτὰς αἱ μὴ τοιαῦται. Συμμερίζομεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, κερδίζουσι μᾶλλον ἢ χάνουσιν.

Α. Σ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἑσωτερικά.

Συναυλίας και χοροί. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ζωηρῆς ἔκτατος. Οἱ χοροὶ διαδέχονται τὰς συναυλίας καὶ τὴν ἀνάπαυλιν. Ὅταν δὲ οἱ πλοῦσιοι διασκεδάζοντες λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψει καὶ τοὺς πτωχοὺς, ὅταν αἱ διασκεδάσεις τούτων γίνωνται πρόξενος ποιᾶς τινος ἐκείνων ἀνακουφίσεως, τότε ἡ διασκέδασις αὕτη μεταβάλλεται εἰς ἀγαθοεργίαν εὐεργετικὴν, ὑπὲρ ἧς οἱ μοχλοῦντες ἀνώτεροι παντὸς ἐπαίνου καθίστανται.

Εἰς τοιαύτην ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μουσικὴν ἐσπερίδα προσεκληθῆμεν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν τῇ φιλοξενίᾳ γείτονι τοῦ Πειραιῶς πόλει, ἐν ἧ' κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς παρῆν.

Ἡ προπαρασκευὴ καὶ διακόσμησις ἦν ἀρίστη, ἐπιτυχιστάτη δὲ ἡ ἐκτέλεσις τῶν προαγγελθέντων ἔργων, δι' ἃ καὶ ἐπανειλημμένως ἐχειροκροτήθησαν πάντες οἱ ἐν αὐτῇ λαβόντες μέρος. Ἰδιαιτέρως ἐπιδοκιμασίας ἔτυχον αἱ δεσποινίδες Κἀκκία καὶ Ἑλένη Ρετσίνα, Ἑλίζα Παραμυθιώτου καὶ Ὀλγα Πικροπούλου, ἡ τὸ κοινὸν μαγεύματα διὰ τοῦ θελκτικῆς ἄσματος τῆς.

Ἡ δὲ πτωχοί, ὑπὲρ ὧν ἡ ἐσπερίς, συμμετέσχον τῆς γενικῆς ταύτης χαρᾶς λαβόντες ποσὸν τι, δι' οὗ θέλουσιν οἰκονομήσει τὰς μικρὰς ἀνάγκας τῶν. Αἱ εἰσπράξεις ὑπῆρξαν ἀξίαι λόγου, διεκρίθησαν δὲ πάλιν ἐπὶ γενναιότητι καὶ φιλοανθρωπία ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συγγροῦ προσενεγκόντες ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φρ. 500.

Συγχαίρομεν τὸν φιλόανθρωπον δήμαρχον τῆς γείτονος πόλεως διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην πρωτοβουλίαν του.

Χορὸς δημορχεῖου. Καὶ ἕτερος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀγγέλλεται χορὸς, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τὸ Βαρβάκειον, οὗτινος ἐντός μικροῦ ἄρχεται ἡ διακόσμησις.

Χορὸς Calicot. Ὁ χορὸς οὗτος καὶ τοὶ ἰδιωτικὸς, ἔχει καὶ τὸ εὐεργετικὸν του μέρος. Ἡ κ. Ψύχα προσκαλεῖ ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς κυρίας καὶ δεσποινίδας, περιβεβλημένας δι' ἐσθίων μόνον βαμβακερῶν. Τὰ πολυτελῆ ὀλοσυρικά, βελούδα καὶ τρίχαπτα καταργοῦνται διὰ μίαν μόνον δυστυχῶς ἐσπέραν, καθ' ἣν ὅμως αἱ κεκλημέναι παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθῶσι τὰς βαμβακερὰς αὐτῶν ἐσθῆτας ἐκ τοῦ καταστήματος τῶν ἀπόρων γυναικῶν. Ἐμμέσως λοιπὸν αἱ Κυρίαὶ αὗται εὐεργετοῦσι τὰς ἀπόρους γυναῖκας, προσφέρονσαι αὐταῖς ἐργασίαν, ἀμέσως δὲ τὰ βαλάντια τῶν ἐξοδούσων ἐλάχιστα πράγματα πρὸς κατασκευὴν ἐσθῆτος, ἣν καθ' ὅλον τὸ θέρος θέλουσιν αὐταὶ φέρε. Εὐφροσύνη καὶ ἐπιτυχιστάτη ἡ ἰδέα αὕτη τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης, πρὸς ἣν ἄπειρα ἐκφράζομεν συγχαρητήρια.

Χορὸς μετεμφοισμένων. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐδόθη ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας ὁ προαγγελθεὶς χορὸς μετεμφοισμένων. Ἐν τῷ χορῷ τούτῳ παρῆσαν

ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, μετὰ τῆς χαριτοβόρου πριγκίπισσας Ἀλεξάνδρας, περιβεβλημένης γραφικωτάτην ἀμφίεσιν ποιμενίδος, καὶ λαμπόσης ὑπὸ μαγευτικῶν κάλλους καὶ νεότητος. Ἦν ἡ ἀληθὴς βασιλις τοῦ κάλλους, καίτοι τὸ ἄνθος τῶν ὠραιότερων τῆς πόλεως μας δεσποινίδων κατεπλημύρει τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῆς κ. Kosjeh. Ὁ Βασιλεὺς ἔφερε στολὴν Αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, ἡ δὲ ὠραία Βασίλισσά μας στολὴν Βογιαρίνας τοῦ ΙΕ'. Αἰῶνος. Τὸ κάλλος τῆς Βασίλισσας μας ἐλάμβανε τὴν αὐστηρὰν ἐκείνην ὑπερήφανον καὶ μεγαλοπρεπῆ σοβαρότητα τῶν ὑπερηφάνων βογιαρίνων ὑπὸ τὸν ἀδαμαντοκόλλητον καὶ περικαλλῆ κεκρόφαλον, ὅστις ἔλαμπεν ὑπὲρ τὸ κρινόλευκον αὐτῆς μέτωπον. Ἡ ἐνδυμασία τῆς συνεπληροῦτο διὰ μεγαλοπρεποῦς κυανοῦ μανθίου μετὰ πλουσίας λευκῆς μηλωτῆς, ἀρμολούσης κάλλιστα εἰς τὴν ἀπαράμιλλον αὐτῆς καλλονῆν.

Δὲν θὰ ἀποπειραθῶμεν νὰ περιγράψωμεν τὰς γραφικωτάτας καὶ ἐπιτυχεῖς ἀμφιέσεις τῶν διαφόρων κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ὧν τὸ σύνολον ἀπετέλει θέαμα ἐπίχαρι καὶ μαγευτικόν. Πόσοι ζωγράφοι καὶ καλλιτέχναι ἠδύνατο νὰ ἐμπνευσθῶσιν ἐκ τῆς θέας τῶν καλλιμόρφων τούτων μαγισσῶν ἔργα δεθαυμάσια νὰ ἐπιτελέσωσιν. Ἀπαντες οἱ λαοὶ, αἱ ἐποχαί, αἱ ἐθνικότητες, αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα ἀπεικονίζοντο ἐν ταῖς πολυποικιλίαις ταύταις ἀμφιέσεσιν, ὡς ἐν πανοράματι δὲ ἐξετυλίσσοντο πρὸ τοῦ ἐκπλήκτου ὀφθαλμοῦ ἐν τῷ ἐγκύκλιῳ, ὅστις ἦν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίᾳ ἐπιτυχῆς.

Εἰς τὸν ἐγκυκλιον μετ' ἐκπλήξεως μεταβληθείσης εἰς ἄφρατον ἰλαρότητα προσεῖδον οἱ κεκλημένοι μικρὰν χαριστάτην ἄρκτον, ἐμβαλασσομένην μετ' τροχίσκους εἰς τοὺς πόδας, συρομένην πλησίον τῶν βασιλέων καὶ παρακολουθουμένην ὑπὸ τῆς χαριτοβόρου οἰκοδεσποίνης, ἧτις διένειμε τὰ ὑπὸ τῆς ἄρκτου φερόμενα χαροπαράσημα. Τὴν ἐκπλήξιν ταύτην ἐπηκολούθησεν ἔτερα. Κώδων ἀναχωρῶντος τραίνου ἀντήχησεν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦτον διεδέχθη ὁ βραγχῶς ἐκεῖνος ἦχος τῆς κερατίνης τοῦ ἰδηγοῦ συρτήκτρας, καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ φέρεται μετὰ φυσικωτάτης κινήσεως τραῖνον ἀνθοφόριτον μετὰ καπνοδόχου ἀνθίνης καὶ θαλλεράς, ἧς αἱ περικαλεῖς καὶ μυροβόλοι ἀνθοδέσμαι διενέμοντο πρὸς τε τὰς κυρίας καὶ κυρίους. Ἀπαντες οἱ κύριοι διαδοχικῶς προσέφερον τὰς ἀνθοδέσμας αὐτῶν πρὸς τὴν χαριστάτην οἰκοδέσποιναν, ἧτις μεθ' ὄλων τῶν Κυριῶν τούτων ἀλληλοδιαδόχως ἐχόρευσεν εἰς τὸν ἐγκυκλιον.

Οἱ Βασιλεῖς ἔμειναν μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς ὥρας καὶ ἄπαντες οἱ κεκλημένοι, οἵτινες θερμότατα ἐξέφρασαν εὐχαριστήρια πρὸς τὴν εὐγενῆ οἰκοδέσποιναν διὰ τὴν ὠραίαν ταύτην καὶ πρωτοφανῆ ἐν τῇ πόλει μας ἐσπερίδα, ἧς ὠραιότητην ἀνάμνησιν διετήρησαν πᾶσαι καὶ πάντες οἱ παρευρεθέντες.

Ἐσπερὶς διεθνούς Ἀσύλου. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐδόθη ἐσπερὶς θεατρικὴ καὶ μουσικὴ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων ἀποίκων Γερμανῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ προέδρου τοῦ ἀσύλου τούτου κ. Δέρπρελ. Τὸ ἄσυλον τοῦτο (Home international) ἰδρύθη ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ χορηγῆ περίθαλψιν καὶ προστασίαν πρὸς

τὰς ἐκάστοτε παρεπιδημοῦσας ἐνταῦθα διδασκαλίσσας καὶ παιδαγωγοὺς ξένας.

Χορὸς μελετώμενος. Ἀγγέλλεται καὶ ἄλλος χορὸς μέλων νὰ ἐνθουσιασῆ καὶ εὐχαριστήσῃ πάσας καὶ πάντας, πλὴν περὶ τούτου προσεχῶς πολλὰ.

Ἐξωτερικά.

Εὐεργετικὸς χορὸς ὑπὲρ τοῦ συνδέσμου τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας. — Ὁ χορὸς οὗτος ἔλαβε χώραν τὴν 14 Ἰανουαρίου μετὰ λαμπρότητος ἀπαραμίλλου εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς αἰθούσας τοῦ Hôtel-Continental.

Ἡ ὑπόστρατος τοῦ ξενοδοχείου αὐτῆ εἶχε μετατραπῆ εἰς μαγικὸν κήπον, ἐν ᾧ τὸ ἄρωμα, τὰ φῶτα καὶ οἱ τεχνητοὶ πίδακες πρίστων θέαμα λαμπρὸν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς κεκλημένους.

Ἡ κ. Καρνὼ ἡ ἀποδεχθεῖσα ἐσχάτως τὸν τίτλον ἐπιτίμου προέδρου τοῦ συνδέσμου τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας συμμετέσχε τῆς ἐσπερίδος ταύτης, συνοδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς, προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Καρνὼ. Κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν ἡ ὀρχήστρα ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Μέγας ἀριθμὸς γερουστατῶν, βουλευτῶν, στρατηγῶν, δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἄλλων ἀνωτέρων τοῦ κράτους ὑπαλλήλων παρῆν ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ταύτῃ ἐσπερίδι.

Ἐμπορικὴ σχολὴ γυναικῶν. Ἡ κ. Ἰωάννα Τούρβερ γυνὴ ἐπιδοθεῖσα μετ' ἐπιτυχίας εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἔδρυσεν ἰδίαις δαπάναις ἐν Βοστώνῃ ἐμπορικὴν σχολὴν γυναικῶν.

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο, ὅπερ εἰς οὐδένα ἐξεμυστηρέθη, διεχύθη, οὕτως εἶπεν, ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς. Τὴν ἀγάπην ἣν δὲν ἐπέτρεπετο αὐτῇ νὰ αἰσθανθῆ δι' ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, αὕτη ἠσθάνθη δι' ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα.

Γεννηθεῖσα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων μέχρι θυσίας τῆς ἀτομικῆς αὐτῆς εὐτυχίας ἡ Σοφία δὲν ἤρκετο πλέον παρηγορούσα καὶ θεραπεύουσα τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς πόνους ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τύχην εὐρίσκοντο παρ' αὐτῆ, ἀλλ' ἐπέδωκε τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ.

Τέλος τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς εὐποιίας θελήσασα ἡ Σοφία νὰ θέσῃ ὡς σκοπὸν τοῦ βίου αὐτῆς ἀφιέρωσε τὴν νεότητά, τὸ μέλλον, τὸν βίον τῆς τέλος εἰς βίον μοναχικόν. Ἡ Σοφία ἦτο ὑπὲρ ποτε ὠραιότερα, καὶ οὐδεὶς ἔβλεπεν ἄνευ συγκινήσεως τὴν νέαν ἐκείνην γυναῖκα διαχέουσαν περὶ αὐτὴν τὴν παρηγορίαν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ζωὴν, ἔνσαρκον, οὕτως εἶπεν, εἰκόνα τῆς εὐεργετικῆς ἐποχῆς, ἧς τὸ ὄνομα ἔφερεναὕτη.

Ἐφημερίδες. Ἡ πρόοδος κράτους τινος καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ καταφαίνεται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ. Κατὰ τελευταίαν τινα στατιστικὴν ἡ ἀναλογία αὕτη ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, 1 ἐφ. πρὸς 4,433 κατ. Ἑλβετία 1 ἐφ. πρὸς 5,073 κατ. Δανημαρκία 1 ἐφ. πρὸς 6,022 κατ. Βέλγιον 1 ἐφημερὶς πρὸς 6,059 κατ. Γαλλία 1 ἐφ. πρὸς 8,642 κατ. Γερμανία 1 ἐφ. μερὶς πρὸς 9,474 κατ. Σουηδία 1 ἐφ. πρὸς 13,120 κατ. Αὐστρία 1 ἐφ. πρὸς 14,832 κατ. Ἰταλία 1 ἐφ. πρὸς 20,356 κατ. Οὐγγαρία 1 ἐφ. πρὸς 24,343 κατ. Ρωσσία 1 ἐφ. πρὸς 109,611 κατ.

Γυνὴ διευθυντὴς ἀστυνομίας. Ἡ δεσποινὶς Ἄδα Λέε εἰσαγγελεῦς τῆς πόλεως Port-Hurson διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τριστὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Γυνὴ κεντρικὸς ταμίας. Ἐν τῇ πόλει τοῦ Winsconsin ἡ κ. E. Goff διωρίσθη κεντρικὸς ταμίας, μεθ' ὅλας τὰς δυσκολίας, αἵτινες παρενετέθησαν εἰς τὸν διορισμὸν αὐτῆς.

Γυνὴ γενικὴ ἐπόπτρια τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἡ δεσποινὶς Ἀλίση Πεὲν εἶναι ἡ πρώτη γυνή, ἧτις ἐξελέγη κατ' αὐτὰς γενικὴ ἐπόπτρια ὄλων τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ κράτους.

Χειραφέτησις τῶν Ἰνδῶν γυναικῶν. Τοιαύτας προόδους ἐποιήσατο κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἡ ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως καὶ ἀληθοῦς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν γυναικῶν ἰδέα καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους πόλεις τῶν Ἰνδιῶν

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

ὑπὸ A. MATTHEY

I

Ὁ καιρὸς ἦτο μελαγχολικὸς καὶ βροχερός.—Αἱ ὁδοὶ ἦσαν βορβορώδεις.—Ἡ οἰκία ἦτο παλαιὰ καὶ σκοτεινὴ.

Ὁ ἄνθρωπος ὅστις κατεσκόπευε περὶ τὴν οἰκίαν ταύτην, ἦτο ἡδὴ βεβρεγμένος μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, ρυπαρὸς, ἐξητλημένος, περιβεβλημένος ράκη. Δύο ὥραι μ. μ. εἶχον ἤδη σημάνει. Εὐρίσκομεθα εἰς τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1880. Ἀπὸ τῆς πρωίας ἐκείνης ἡ βροχὴ ἐπιπτε συνεχῆς καὶ μονότονος, τέλος ἦτο ἡμέρα ἐξ ἐκείνων, καθ' ἧς ἡ ἀτμοσφαιρικὴ ὑγρασία εἰσχωροῦσα μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, φέρει τὸ ρίγος ἐκεῖνο ὅπερ αἰσθάνεται τις περιβάλλον καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔτι.

Ὁ ἀνὴρ περὶ τοῦ ὁποίου εἶπομεν ἦτο ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἰσχνὸς καὶ ὀστεώδης, με ἐνδύματα ἐφαρμμένα, με πρόσωπον ἐξητλημένον. Ἰστατο ὑπὸ τὴν στέγην μεγάλῃς αὐλείου θύρας, ὡσεὶ ἐζήτει νὰ προφυλαχθῆ ὑπὸ τῆς παρατεταμένης ἐκείνης βροχῆς.

Πίλος μαλακὸς ἐξ ἐριούχου βεβουθισμένος ἐπὶ τοῦ στενοῦ μετώπου του ἄφινε κάτωθεν αὐτοῦ ὄφρεις πικνὰς καὶ μαύρας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαμπον δύο ὀφθαλμοὶ ζωκρότατοι καὶ κινούμενοι μετ' ἀνησυχίας, πλήρεις πονηρίας καὶ κυνισμοῦ.

ώστε εν τῇ πόλει Delhy τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐψήφισε ποσὸν πρὸς διατήρησιν καὶ διορισμὸν γυναικῶν ἰατροῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις τῆς πόλεως Βεγγάλης προσέφερεν 20,000 Ρουπὶ πρὸς ἴδρυσιν τεχνικῆς σχολῆς γυναικῶν. Ἐπίσης ἡ κυβέρνησις τῆς Gae-kwar ἴδρυσεν δαπάναις αὐτῆς ἐν τῇ πόλει Baroda δύο γυμνάσια τέλεια γυναικῶν: τὸ ἐν διὰ τὰς Μωαμεθανίδας καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὰς Ἰνδὰς. Ἰθαγενὴς Κυρία ὀνόματι Sivanti-Bai-Ponar ἐκπαιδεύθεισα ἐν τῇ Ἰδικῇ πόλει Μαχράτα διωρίσθη διευθύντρια ἀμφοτέρων τῶν σχολῶν τούτων.

Σ. Σ. Ταῦτα πάντα, κύριε ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργέ, δὲν εἶναι παραμύθια Ἰνδικὰ, ἀλλ' ἀλήθεια: χρῆσιμῆσαι ὡς εἰρωνεία εἰς τὰς προσθετικὰς τάσεις καὶ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μακράκη ὁ Β'. τόμος τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ, περιέχων τὴν ἑρμηνείαν τῆς Β'. πενηκοντάδος. Τιμᾶται διὰ μὲν τοὺς συνδρ. δρ. 3, διὰ δὲ τοὺς μὴ τοιούτους δρ. 4.

Τὸ ἐν Λειψία ἐκδιδόμενον ἀξιόλογον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον ΑΚΛΕΙΩΝ εἰσηλθὲν ὑπὸ αἰσιωτάτους οἰωνοὺς εἰς τὸ δ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἔτος, ἐπενεγκὸν πλείστας βελτιώσεις, καὶ ὑποσχόμενον μεγάλας νὰ παράσχη ἐκδολεῦσεις πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ διὰ τῆς καταχωρήσεως μελετῶν καὶ διατριβῶν τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ γλαφυρῶν καλῶν τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς φιλολογίας. Ἐτησίαν συνδρομὴ φρ. χρ. 20 ἤτοι δρ. 25.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Χ. Ρόδον.—Σῶμα καὶ ἡμερολόγια ἀποστέλλονται.—Κον Ε. Κ. Καβάλλαν. Σῶματα ἀποστέλλονται, γράφομεν.—Κον Σ. Β. Λεόδαν. Σῶμα καὶ ἡμερολόγια ἀποστέλλονται. Κον Σ. Κ. Κ)πολιν

τὰ 6 φρ. ἤρουν μόνον εἰς ἀμοιβὴν ἀντιπροσώπων καὶ διανομῶν καὶ εἰς γραμματόσημα.—Κον Θ. Π. Λευκωσίαν. Φύλλα ἀποστέλλονται εὐχαριστοῦμεν.—Κον Α. Π. Σ. Σύρον. Δημοσιεύθησεται προσεχῶς.—Ἀναβάλλομεν τὰς πρὸς τὰς λοιπὰς κυρίας ἀπαντήσεις μας, διότι τὸ περιωρισμένον τοῦ χρόνου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν τοῦτο σήμερον.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Διατήρησις καμελιῶν. Ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε αἱ καμέλιαι τὸ ὄρατον αὐτὸ καὶ σπάνιον ἄθος εἶναι πολὺτιμι καὶ ἐπιθυμηταὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἐάν ἔχητε τὴν εὐτυχίαν νὰ κοσμήσητε τὴν διὰ τινὰ ἐσπερίδα ἐσθῆτα σας διὰ φυσικῶν τοιούτων ἀνθῶν, ἄτινα ἐπιθυμεῖτε νὰ διατηρήσητε καὶ δι' ἄλλον χορὸν, λαμβάνετε ἐν γεώμηλον, καθαρίζετε καὶ διατρύπτετε αὐτὸ καθ' ἕνα τὰς διευθύνσεις, βρέχετε καλῶς αὐτὸ ἐντὸς δοχείου, περᾶτε τὸν μίσχον τῶν καμελιῶν ἐντὸς τῶν ὀπῶν καὶ τὸ ἄθος σας διατηρεῖ τὰ ὄρατα καὶ ζωηρὰ τοῦ χρώματος ἀνθηρότατα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πουδίγια τῆς πριγκηπίσσης Βεατρίκης.—Κόψατε εἰς τεμάχια 100 δρ. ξηρὰ ὄρατα σῶκα, 50 δρ. ψύγας ἄρτου, ἢν τρίβετε, καὶ ἀναμιγνύετε μετὰ τῶν σῶκων, 3 κοχλιάρια τῆς σούπας ζάκχαριν, 2 1)2 κοχλιάρια βουτύρου, 1 κιάθον γάλακτος καὶ δύο ὄα. Βουτυρώσατε λεπτὴν φόρμαν, σκεπάσατε αὐτὴν διὰ λεπτῶν ψυχίων ἄρτου, ρίψατε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου μίγματος, καὶ θέσατε ἐπὶ χυτρας, ἐν ᾗ βράζει ὕδωρ, ἀφήνουσα νὰ ἐψηθῇ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τέσσαρας ὄρας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐσπερίδων νὰ κτενισθῶσιν ὑπὸ κομμωτοῦ ἐπιτηδειοτάτου, δυναμένου ἐπιτυχῶς νὰ ἀπομιμηθῇ οὐ μόνον κτενίσματα τοῦ συρμοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ μετεμφιστέμενας πασῶν τῶν ἐποχῶν τοιαῦτα ἀποσθητῶσαν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς ἀρ. 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ Λελοῦδα διαμένοντα κομμωτήν.

ΤΡΟΦΟΣ γάλακτος δύο μηνῶν, ὑγιεινῆ καὶ καλῆ οἰκοκυρᾶ ζητεῖ οἰκίαν. Ἡ διεύθυνσις παρ' ἡμῖν.

Τὸ σύνολον τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὑπὸ τὴν πενιχρὰν αὐτοῦ ἐνδυμασίαν ἐμαρτύρει παρελθὸν πολλῶ εὐτυχέστερον τοῦ παρόντος.

Ἀπέναντι τῆς θύρας, ἐν ᾗ οὗτος ἴστατο, ὑψοῦτο οἰκία παλαιοῦ ρυθμοῦ, μὲ εἴσοδον στενὴν καὶ σκοτεινὴν καὶ ἐξώστας σιδηροῦς, περιβάλλοντας ἐλικειδῶς τὰ παράθυρα μετὰ τῶν ὑποκιτρίνων αὐτῶν ὕλων.

Πρὸς τὰ παράθυρα ταῦτα εἶχεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡσάντις ἀπέσπα ταῦτα ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας ἐκεῖνης.

Αἶφνης φρικίαισις διεχύθη ἐφ' ὄλον αὐτοῦ τὸ σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξωογονήθη. Ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας ἐκεῖνης, ἦν μετὰ τόσης ἐπιμονῆς κατεσκόπευεν, ἐπεφάνη νεὸς ἱερεὺς εἰκοσαετῆς περίπου τὴν ἡλικίαν. Ἐπανωφόριον βαρὺ καὶ θερμὸν ἐκάλυπτε τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ σῶμα, τὸ ἀνταποκρινόμενον πληρέστατα πρὸς τὴν ὠχρὰν καὶ σκεπτικὴν αὐτοῦ φυσιογνωμίαν.

Πρὶν ἢ πατήσῃ τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἔστη ἵνα ἀνοιξῇ ἐλαφρὸν ἀλεξιθρόχιον, ἔρριψε μηχανικόν τι βλέμμα πρὸς τὸν κατηφῆ οὐρανὸν καὶ μετὰ βήματος τακτικοῦ ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν πλησιεστέραν ἐκκλησίαν ἀγούσαν ὁδόν.

Τέλος πάντων!! ἐψυθύρισε μετὰ τῶν ὀδόντων του ὁ κατάσκοπος. Ἴδου τρεῖς ὄρακι, ὅπου τὸν φυλάττω, εἶμαι δὲ βρεγμένος ὡς σπάγγος. Ἠκολούθησεν ἐν τούτοις διὰ τοῦ βλέμματός τοῦ ἱερέα καὶ ἀφοῦ εἶδεν αὐτὸν ἀπομακρυνθέντα προσέθηκεν:

Ἵπάγει βεβαίως εἰς κατήχησιν τοῦ ποιμνίου του. Θὰ τῷ

χρειασθῶσι διὰ τοῦτο τοῦλάχιστον δύο ὄρακι. Ἐχω ὅθεν ὄλον τὸν καιρὸν εἰς τὴν διάθεσίν μου.

Καὶ τότε μὲ βῆμα τακτικὸν καὶ μεμετρημένον διέβη τὴν ὁδὸν κατὰ πλάτος, διευθυνθεὶς πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας, ἐξ ἧς προ μικροῦ εἶχεν ἐξέλθει ὁ ἱερεὺς. Δι' ἐνός δὲ βλέμματός περιβαλὼν τὸν διάδρομον διηυθύνθη πρὸς τὴν κλίμακα.

Μικρόν τι παρὰ τὴν κλίμακα ἐστεγασμένον προαύλιον ἐπέτρεπεν εἰς τὴν θυρωρὸν νὰ ἐπιβλέπῃ τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐπισκεπτῶν.

Ὁ κατάσκοπος οὗτος μὲ βῆμα ἀθόρυβον καὶ ἐλαφρὸν διέβη πρὸ τῆς θυρωροῦ, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν αὕτη ἦν ἐστραμμένη πρὸς τὸ ἀντίθετον τῆς εἰσόδου μέρος, εἰς τρόπον ὥστε οὐδαμῶς οὗτος παρ' αὐτῆς ἐφωράθη.

Φθάσας ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔστη, ἵνα βεβαιωθῇ, ὅτι οὐδεὶς ἀνήρκετο ὀπισθεν αὐτοῦ ἢ κατήρχετο ἄνωθεν. Ἀσφαλισθεὶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπλησίασε τὴν πρὸ αὐτοῦ θύραν καὶ ἐξετάσας τὴν κλειδαριάν, ἐξήγαγεν τοῦ θηλακίου τῆς περισκελίδος του ὀρμαθὸν κλειδίων, ἐξέλεγεξεν ἐν μετρίου μεγέθους, εἰσήγαγεν αὐτὸ μετ' εὐκολίας καὶ μετὰ μικρὰν τούτου στροφὴν ἡ θύρα ἠνεώγη.

Μελὶς τὴν ὥθησα, εἶπεν οὗτος, ὑψὼν τοὺς ὤμους. Πολὺ ἀπόσεκτος ὁ ἱερεὺς μου· ἀλλὰ τί νὰ εἶπῃς εἶναι πολὺ νεὸς ἀκόμη.

Εὐρέθη λοιπὸν ἐντὸς μικροῦ καὶ ψυχροῦ ἀντιθαλάμου, οὗ ἡ ἐπίπλωσις συνίστατο ὑπὸ ἐξ καθισμάτων ψαθίνων καὶ εἰκόνων τῶν ἠρησκυτικῶν.

(ἀκολουθεῖ)